

i Nærheden af Simmelkær ind til Skive, og saa vilde Egnens Trang til en Bane i nogen Maade være afhjulpen derved, og denne Ordning har man derfor sudsidiært andraget om. Jeg antager ikke, at Viborg—Herning-Banens Retning endnu er endelig fastslaaet, Banen er i hvert Fald ikke anlagt, og jeg vil derfor paa Forslagsstillernes Vegne meget indtrængende henstille til den højtærede Trafikminister at tage under alvorlig og velvillig Overvejelse, om det ikke var rigtigt at give Viborg—Herning-Banen den af mig antydede Retning, hvis da ikke den højtærede Minister skulde foretrække en direkte Baneforbindelse mellem Skive og Herning, som Egnen jo vilde være bedst tjent med; men da det andet er det billigste, tænker jeg mig Muligheden af, at den højtærede Minister vilde foretrække denne Ordning, som man, som sagt, subdiært har andraget om. Med disse Ord skal jeg paa det varmeste anbefale Andragendets Henviisning. Jeg haaber, at den højtærede Minister saavel som det høje Ting ville erkende, at Andragendet tager Sigte paa en Opgave, som maa anerkendes for at være en naturlig Sag for Staten at søge løst; der er utvivlsomt Trang til en Bane gennem de omtalte Egne, og det vil sikkert overstige disse noget fattige Egnes Kræfter at faa denne Trang afgjulten gennem Anlæg af en Privatbane. Dermed være Sagen paa det varmeste anbefalet.

Svendsen: Som det vil ses, har det ærede Medlem for Viborg (Ravn) og jeg tilladt os at stille et Ændringsforslag om, at Andragendet i Betænkningens Nr. 43 maa blive henvist til Overvejelse af den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Andragendet gaar ud paa at faa Lettelse i Jernbanefragten for Befordring af Tørv fra vore store Moser rundt omkring i Landet. Det spiller en ikke lille Rolle, fordi der fabrikeres en Masse Tørv af disse store Moser. Alene af de to i Andragendet nævnte Moser fabrikeres der aarlig ca. 75 Mill. Tørv, og vi have jo mange store Moser rundt omkring i Landet, der ligge inde med umaadelige Værdier, hvis Udnyttelse hemmes ved de høje Fragter, som hvile paa Befordringen af Tørv. Dette bliver saa meget mere føleligt, fordi Fragten for Tørv bliver større i Forhold til Værdien, end Tilfældet er med det andet Brændselmateriale, Kul, som Tørven jo særlig skal konkurrere med. Det viser sig, at Fragten for Tørv er 6 Gange saa stor som Fragten paa Kul, og Fragten maa

selvfølgelig lægges til de Priser, Forbrugerne maa betale for Benyttelsen af Tørv. Udnyttelsen af de store Værdier i Tørve-moserne faar ogsaa Betydning ved den Beskæftigelse, den giver, hvilken kan blive ganske lønnende i Sommermaanederne for Folk, der give sig til dette Arbejde. Derfor have Andragerne ansøgt om, at Jernbanefragter for Tørv maa blive satte noget ned, saa at Tørven kan blive stillet lige i Konkurrencen med de andre Brændselmaterialier, navnlig Kul, som forholdsvis betaler en meget mindre Procent af Værdien i Fragtomkostninger end Tørven. Finansudvalget har ikke fundet Anledning til at gøre Indstilling til Ministeren, og derfor have vi Forslagsstillere tilladt os at foreslaa Andragendet henvist til den højtærede Ministers Overvejelse, idet vi vente at høre den højtærede Minister udtale sig om dette Spørgsmaal, hvilken Udsigt der — om ikke just nu, saa i en nærmere eller fjernere Fremtid — kan være for, at disse Bestræbelser kunne blive imødekomne fra Ministeriets Side, saa at vi kunne bidrage til Udnyttelsen af de meget store Værdier, vi have omkring i Landet, i Stedet for at sende Pengene ud af Landet til Kul og saaledes, at det kan blive til Støtte for de mange Arbejdere, der kunne tjene en ganske antagelig Løn ved Arbejde i Moserne om Sommeren. Derfor skal jeg paa Medforslagsstillers og egne Vegne paa det bedste anbefale Henviisningen af det indgivne Andragende fra disse Moseejere og Tørvefabrikanter.

Ministeren for offentlige Arbejder (Juvul-Rysensteen): Det første Andragende, som den meget ærede Ordfører omtalte, var Andragendet fra Bestyrelsen for Kulhusbroen. Med Hensyn til denne har jeg søgt Oplysninger gennem Vandbygningsdirektøren, og han er kommen til det Resultat, at det, der skulde gøres, kan gøres for 1000 Kr.; han siger nemlig for det første, at man havde beregnet 25 Kubikfavne Sten, medens man efter hans Beregning ikke behøver nær saa meget, saa at den Post, der var ansat til 500 Kr., kan nedsættes til 280 Kr. Dernæst behøves der til Refusion af Udgiften ved den af „Sandormen“ udførte Uddybning ikke mere end 526 Kr. 43 Øre og ikke som anslaaet 900 Kr., og endelig er der til Dækning af Underskuddet ved Vandpladsens Udvidelse og til uforudsete Udgifter forlangt 200 Kr., men dette Beløb er nu nedsat til 193 Kr. 77 Øre, hvilket er nok efter Vandbygningsdirektørens Mening.